

Institutiones Theologicae Ad Usum Seminariorum

Simonnet, Edmond

Venetiis, 1731

Art. 5. Cujus sit præsidere Concilio generali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-83614](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-83614)

autem qui in Synodo (Sardicensi) subscripserunt, ceterorumque aliorum ista sunt nomina: Osius ab Hispania, Julius Roma per Archidamum & Philoxenum Presbyteros suos, &c. Imò Synodum, prius quam indiceretur, petitam fuisse à Julio, satis videtur colligi ex Sozom. lib. 3. hist. Eccl. c. 10. ubi sic loquitur: Cum literis, quas ad Orientis sacerdotes de Athanasio & Paulo scripserat (Julius) nihil proficeret, causam eorum ad Imperatorem Constantem detulit.

Dices. Romani Pontifices non modò non indicabant Concilia generalia, sed è contra rogabant Imperatores ut ea indicerent. Resp. Hoc aliquando factum esse à Romanis Pontificibus, non quòd Concilia generalia convocandi munus ad eos non pertineret, aut Concilia generalia non fuissent rata & legitima, nisi ab Imperatoribus convocata fuissent, sed alias ob causas, putà quia tunc in Conciliis generalibus transvehantur Episcopi sumptibus publicis; quia Imperatores Romani in toto terræ Orbe Christiano dominabantur, & sic Concilium generale fieri non poterat, nisi in aliqua Urbe, eorum imperio subiecta, in qua sine eorum licentia tot Episcopos convenire, æquum minimè fuisset; quia lex imperialis antiqua, ne fierent seditiones, prohibebat frequentes hominum conventus, quales semper sunt generales Synodi, factos sine auctoritate Principis, &c. Porro hanc potissimum ob causam Concilia generalia convocandi auctoritatem videntur aliquando sibi arrogasse Imperatores; quanquam hæc auctoritas soli Pontifici Romano competat jure divino; quod jus tunc Romanus Pontifex non opponebat Imperatoribus, nec utiliter opposuisset; unde tunc prudenti œconomia usus, aut rogabat Imperatorem, ut Concilium generale convocaret, aut convocatum ab Imperatore ratum habebat; quo pacto Synodi generalis convocatio erat vel fiebat legitima.

ARTICULUS V.

Cujus sit præsidere Concilio generali.

Concilio provinciali Archiepiscopus, & nationali Patriarcha vel Primas præsidet. Sed de Concilio generali difficultatem movent hæretici, & contendunt Imperatoris esse vel per se vel per legatos suos præsidere Concilio generali: quòd si neque per se, neque per legatos suos, Concilio generali præesse velit, ab ipsa Synodo sibi præsidem esse constituendum. Addunt, omnibus ferè antiquis Conciliis generalibus præfuisse Imperatorem, vel Legatos Imperatoris, vel Patriarcham antiquiorem, vel Episcopum civitatis, in qua fiebat Synodus. Contra novatores verò tenent catholici omnes præsentiam in Conciliis generalibus ad solum Pontificem Romanum pertinere: ita ut Concilium generale non possit legitime celebrari, nisi in illo præsit, omniaque moderetur Romanus Pontifex, vel per se, vel per legatos suos. Itaque cum catholicis omnibus sit

RESPONSIO.

Romani Pontificis munus est, vel per se, vel per Legatos suos Concilio generali præsidere.

Prob. 1. Ex perpetuo usu & praxi conciliorum. Nam 1. in concilio Apostolorum, quod Lucas commemorat Act. cap. 15. quodque norma & exemplar futurum erat aliorum conciliorum, præsertim generalium, præsidet Petrus: nam primus surrexit, primus controversiam decedit, primus dixit sententiam, quam cæteri Apostoli, & seniores omnes, qui aderant, secuti sunt, ut observat Hieronymus in sua ad Augustinum epistola, quæ est inter Augustinianas undecima, ubi inter alia dicit, Petrum decreti in hoc Concilio editi: Legem, scilicet, post Evangelium non esse servandam, principem fuisse.

2. In Nicæno I. præfedit Sylvester per Osum Cordubensem in Hispania Episcopum, & Vitonem, ac Vincentium Ecclesiæ Romanæ presbyteros, tanquam

Legatos suos, ut aliàs accuratè probatum est, & adhuc hic breviter probatur ex subscriptionibus. Nam Osius primo loco subscripsit, secundo Vito seu Vitus, & Vincentius, tertio Alexander Alexandrinus Episcopus, &c. At neque Osius, cum esset simplex & mediocris civitatis episcopus, neque Vitus & Vincentius, cum essent simplices presbyteri, subscripsissent ante Alexandrum Alexandriæ, Eustathium Antiochiæ, & Macarium Hierosolymorum Episcopos, nisi ut præfides Concilii subscripsissent.

Porro inter novatores, alii Imperatorem, alii Eustathium Antiochenum, alii Athanasium Synodo præfuisse dicunt. Sed faciliè refelluntur: nam 1. tunc temporis Imperator erat adhuc Catechumenus. Catechumenum autem Synodo generali præfuisse, & prorsus incredibile est, & dictu ineptissimum. 2. Si Eustathius Antiochenus Synodi præfuisse, profectò primus scripsisset. At ante eum subscripserunt non modò Osius Cordubensis, & Vitus ac Vincentius Romanæ Ecclesiæ Presbyteri, sed etiam Alexander Alexandrinus, & Macarius Hierosolymitanus. 3. Athanasius tunc tantum diaconus erat Alexandri Alexandrini: unde Athanasius non solum non præfedit in Synodo, sed nequidem inter Episcopos sedit: Diaconum enim inter Episcopos aliquando sedisse in Concilio, nisi Episcopi sui locum teneret, hæcenus auditum non fuit. Athanasius autem in Synodo Nicæna locum tenere non poterat Episcopi sui, cum Episcopus ille præfens adesset.

Dices. Sic legitur in subscript. Osius Episcopus Civitatis Cordubensis provincia Hispania dixit: Ita credo sicut superius scriptum est. Vitus & Vincentius Urbis Roma pro venerabili viro Papa & Episcopo nostro S. Sylvestro subscripsimus, ita credentes, &c. Ergo Osius præfedit quidem Synodo; at non præfedit ut Legatus Romani Pontificis, sed quia, vel ab Imperatore, vel ab ipsa Synodo præfides constitutus est. Ergo Sylvester habuit quidem Legatos, qui locum ejus tenuerunt in Synodo; at minimè per illos Synodo præfuit.

Resp. neg. Utramque conf. Nam sic breviter argumentor. Vitus & Vincentius, quia Sylvestri locum tenebant, subscripserunt ante Alexandrum, Macarium & Eustathium. Ergo à fortiori, propter eandem rationem subscripsissent ante Osum mediocris civitatis Episcopum, nisi ipse cum eis eadem legatione functus esset. Perperam autem dicitur Osum Synodi præfidentem constitutum esse vel ab Imperatore, vel ab ipsa Synodo. Nam 1. Imperator non magis potuit constituere Osum Synodi præfidentem, quam ipse potuit Synodi præfidentem agere. Præterea, cum in ipsa Synodo non Episcopos à se, sed se ab Episcopis judicari debere, seque episcopis subiectum esse, non præpositum, palam professus fuerit, quomodo aut eis præesse, aut alium, qui eis præfesset, designare ausus esset? 2. Si Synodus dicitur sibi præfidentem constituisse, quare dicitur hanc dignitatem in Osum potiùs contulisse, quam in Alexandrum? cum Osius neque sanctitate, neque doctrina, neque bonis in Ecclesiam meritis præstaret Alexandro, qui & ætatis maturitate spectabilior, & de negotiis in Synodo tractandis instructior, & Sedis prærogativa longè superior erat; quem denique Patres Nicæni in sua ad Alexandrinam Ecclesiam epistola scribunt, gestorum in concilio non modò participem, sed etiam auctorem fuisse.

Dieendum igitur est Osum cum Vito & Vincentio Sylvestri vices egisse; & quia cum illis Sylvestri vices agebat, cum illis præfuisse Synodo, atque idcirco cum illis ante omnes alios Episcopos subscripsisse. Ipse autem ante Vitum & Vincentium subscripsit, quia Episcopus erat, illi verò tantum presbyteri. Neque expressè subscripsit ut legatus Sylvestri, sicut subscripserunt Vitus & Vincentius, quia cum Episcopus esset, etiam quæ talis præcisè, jus habebat suffragii, & poterat suo nomine subscribere. Vitus verò & Vincentius, cum essent presbyteri, jus suffragii habere non poterant, nisi quæ legati Pontificis: unde nonnisi quæ Legati Pontificis subscribere potuerunt, quare ut tales expressè subscripserunt.

3. Damasus quidem neque per se neque per legatos suos praefuit Constantinopolitano I. sed cum celebratum est, non fuit totius orbis, sed solius Orientalis Imperii Concilium, nec nisi ex postfacto evasit Concilium œcumenicum, Damasus scilicet illud postea ratum habente, & ad illud cum Synodo Occidentis, in iis quæ ad fidem pertinebant, accedente, ut jam observatum est.

4. Ephesino non praefuit, nec, ipsomet confitente, praesse potuit, siue per se, siue per legatos suos, Imperator Theodosius junior, ut patet ex sacra ab eo ad Synodum missa, ubi sic loquitur: *Candidianum sacerdotum domesticorum Comitem ad sacram vestram Synodum adire iussimus; sed ea lege & conditione, ut cum quaestionibus & controversiis, quæ circa fidei dogmata incident, nihil quidquam commune habeat: nefas est enim, qui Episcoporum catalogo adscriptus non est, illum Ecclesiasticis negotiis & consultationibus sese immiscere.* Audiant hoc novatores, & desinant in rebus Ecclesiasticis ad laicam potestatem confugere.

Huic autem Concilio praefuisse Celestinum Pontificem per legatos suos, Cyrillum scilicet Alexandrinum, Arcadium & Projectum Episcopos, & Philippum Ecclesiae Romanae presbyterum, facile probatur. Nam 1. hi omnes Celestini locum tenuerunt in Synodo, ut constat ex actis Synodi, & superius ostensum est, 2. Tenuerunt locum Celestini ut praesidis, ut ostendit tenor sententiae contra Nestorium à Synodo latae, *Coacti, inquit Patres Ephesini, per sacros canones, & epistolam sanctissimi Patris nostri & Communiis Celestini Romane Ecclesiae Episcopi ... ad lumbum hanc contra eum sententiam necessario venimus.* Cum enim Celestinum Patrem appellat, sequi per ejus epistolam ad exauctorandum Nestorium coactos esse dicunt, eum manifestè ut superiore agnoscunt; quod etiam aperte faciunt, cum Joannis Antiocheni depositionem ejus iudicio reservant in sua ad eum synodica epistola.

Praeterea, Celestinus ipse in sua ad Synodum epistola manifestè praesidem agit, cum ait: *Direximus ... Arcadium & Projectum Episcopos, & Philippum presbyterum nostrum, qui iis quæ aguntur, intersint, & quæ à nobis antea statuta sunt, exequantur.* Quibus praestandum à vestra sanctitate non dubitamus assensum, quando id quod agitur, videatur universalis Ecclesiae securitate decretum. Certè praesidem agit, & pliusquam praesidem Pontifex, cum ea quæ in sua Synodo decrevit, mittit ad Ephesinum Concilium, non examinanda, sed executioni tradenda; nec tamen reclamant Ephesini Patres, sed acclamant: *Hoc iustum iudicium, &c.* Ex his autem

Sic argumentor breviter. Illi praefuerunt Synodo, qui in Synodo tenuerunt locum illius, quem ut superiorem Synodus agnoscebat, quique in Synodo, ipsa acclamante & obsequente, per legatos suos praesidem agebat. Atqui Cyrillus, Arcadius, &c. in Synodo Ephesina locum tenuerunt Celestini, quem ut superiorem & patrem agnoscebat Synodus, quinque in ea, ipsa acclamante & obsequente, praesidem agebat per legatos suos. Ergo, &c. Porro in subscriptiones, quales nunc extant, & in quibus Juvenalis Hierosolymitanus ante aliquos, imò & omnes legatos Roma missos invenitur, vitium irrepsisse pro certo statuendum est.

5. Chalcedonensi praesedit S. Leo per suos legatos Paschasium & Lucentium episcopos, & Bonifacium Ecclesiae Romanae presbyterum, ut probatur 1. ex epist. S. Leonis ad ipsum Concilium. *In his fratribus, inquit, Paschasino & Lucentio episcopis, Bonifacio & Basilio presbyteris, qui ab Apostolica Sede directi sunt, me Synodo vestra fraternitas estimet praesidere.* 2. Ex ipsius concilii epist. ad S. Leonem, ubi sic loquuntur Patres: *Quibus ut quidem (episcopis, qui Chalcedone aderant) sicut membris caput praerat in his qui tum tenebant ordinem.* 3. Ex actione 3. Concilii, in qua Paschasius suo & aliorum legatorum nomine sic ait: *Nostram parvitatem huic sancto Con-*

cilio pro se praesidere (Apostolicus & Catholicus Papa Leo) praecepit. Et inferius cum aliis duobus, Lucentio & Bonifacio, adversus Dioscorum sententiam pronuntiat hoc tenore: *Sanctissimus & beatissimus Archiepiscopus magna & senioris Romae Leo, per nos & per praesentem sanctam Synodum, unà cum ... beato Petro Apostolo, qui est petra & crepido universae Ecclesiae, & rectae fidei fundamentum, nudavit eum (Dioscorum) tam Episcopatus dignitate, quam, &c.* 4. Ex eo quòd Paschasius, Lucentius & Bonifacius, in omnibus actionibus Concilii, primi nominantur, primi loquuntur & definiunt, primi subscribunt, excepta tamen actione 12. ubi de singulari Bassiani & Stephani episcoporum causa agebatur, de qua primus sententiam dixit Anatolius, hoc ei specialem aliquam ob rationem deferentibus legatis Pontificiis, sed sine praedicio juris, quo huic etiam actioni, sicut praefuerunt ceteris, praesse potuerunt.

Dices. Photius, lib. de 7. Synodis, inter Chalcedonensis Synodi praesides primum recenset Anatolium, eumque legatis Pontificiis anteposit. R. Photium hominem schismaticum, impotenti adversus Romanam Ecclesiam invidia, & infano erga Constantinopolitanam zelo accensum, hic contra omnium veterum monumentorum fidem mentiri, quod patet ex dictis, & adhuc breviter ostenditur ex actione 6. Synodi Chalcedonensis, ubi, praesente Imperatore, definitioni fidei ante Anatolium tres legati Pontificii, Paschasius, Lucentius & Bonifacius subscribunt; & primus omnium subscribit Paschasius in hunc modum: *Paschasius Episcopus, vicarius domini mei beatissimi atque apostolici universalis Ecclesiae Episcopi Papae urbis Romae Leonis, Synodo praesidens, statui & subscripsi.*

Potest tamen aliquo sensu dici Anatolius praesidisse Synodo, quatenus post legatos Pontificios proximè sedet, & sententiam dixit ante omnes alios patriarchas. Quòd autem etiam ante legatos Romani Pontificis federit, & suffragatus sit, planè falsum est, & falsum esse demonstrant acta Synodi.

Dices. Marcianus Imperator partim per se, partim per magistratus suos praesedit Synodo. R. non praesidisse, sed solum per magistratus suos interfuisse, ut servaretur iudiciorum ordo, ut impedirentur turbæ, & vis omnis amoveretur, ne quid scilicet ibi accideret simile iis, quæ non ita pridem contingerant in conciliabulo Ephesino. Quòd autem neque Imperator, neque magistratus ejus rebus Ecclesiasticis sese immiscuerint, nec siue condendis canonibus, siue dirimenda fidei controversia praesesse praesumpserint, ex actis Synodi manifestum est.

6. Constantinopolitano II. praefuit quidem Eutychius Constantinopolitanus patriarcha; at non praefuit, nisi quia Synodo adesse, eique praesidere recusavit Vigilius Papa, penes quem fuisse jus praesidendi Synodo generali agnoscit Eutychius ipse in sua ad eum epistola, qua eum suo & totius Synodi nomine invitat ad Synodum. *Petimus, inquit, presidente nobis vestra beatitudine, sub tranquillitate & sacerdotali mansuetudine, propositis sanctis Evangelii, communi tractatu eadem capitula in medio proponenda, & quæri & conservari, & finem questioni imponi Deo placitum, & convenientem his, quæ à sanctis quatuor Conciliis definita sunt.*

Porro quòd de Constantinopolitano I. dictum est, dici quoque debet de Constantinopolitano II. nempe quòd cum celebratum est, fuerit tantum Synodus Orientis, nec nisi ex postfacto totius orbis Synodus evaserit, quando scilicet ad eam Vigilius, tria Capitula similiter damnando, accessit post sex ab absoluta Synodo menses, decretali epistola ad Eutychium directâ, quæ habetur tom. 5. Conc. Labb. Sic autem Vigilius, tria Capitula damnando, hanc Synodum tandem confirmasse scribit Evagrius, lib. 4. histor. cap. 38. Porro, inquit, *Vigilius per litteras quidem consensit; Concilio tamen interesse noluit.* Et Photius, lib. de 7. Synodis: *Quamvis, inquit, ad sacri conventus promptus non esset (Vigilius,) com-*

muniret

munem tamen Patrum fidem libello comprobavit.

7. Constantinopolitano II. praesedit Agathio per legatos suos, Theodorum & Georgium presbyteros, & Joannem diaconum. Patet ex omnibus actionibus Synodi, in quibus hi ut legati Pontificis primi nominantur ante omnes Orientales Patriarchas, aut locum eorum tenentes, ante quos etiam omnes actione 18. definitioni fidei, sicut & sermoni acclamatorio primi subscribunt. Præterea, quod Agathonem, ut supremum Ecclesiae pastorem, adeoque ut iudicem Synodus agnovit, patet ex synodica ad Agathonem epistola, in qua sic loquitur: *Perlectis vera confessionis litteris a vestra paterna Beatitudine ad piissimum Imperatorem missis, quas ut a summo Apostolorum vertice divinae praescriptas agnoscimus, &c.*

Dices. A prima actione ad undecimam inclusive dicitur Imperator Synodo praesedis. R. Imperatorem praesedis ut Ecclesiae & Synodi defensores, vel, si vis, locotenens praesedis, quatenus sedit in honorificentissimo loco: quod enim non praesederit ut controversiarum fidei iudex, liquet ex actione 18. ubi definitionem fidei omnium postremus subscripsit, & ex eius verbis, quae refert Gregorius II. in sua ad Leonem Iaurum epistola, & quae haec sunt: *Neque cum illis (Synodi Patribus) tanquam Imperator sedebat, aut imperatorem loquar; sed tanquam unus ex illis, & prout statuerint Pontifices, exequar.*

8. Nicæno II. praefuit Adrianus I. per vicarios suos, Petrum archipresbyterum, & Petrum presbyterum ac S. Sabbae abbatem. Patet ex omnibus actionibus, in quibus primi nominantur, & ex actione 7. in qua primi definitionem fidei subscribunt ante Tarasium Patriarcham Constantinopolitanum. Unde audiendi non sunt Photius & alii graeci, qui contra actorem Synodi fidem non verentur asserere Tarasio Constantinopolitano totius Synodi praesidentiam, eumque vicariis Romani Pontificis antepone. R.

9. In Constantinopolitano IV. Adriani II. locum tenuerunt & praesederunt Donatus & Stephanus episcopi, & Marinus diaconus. Nam 1. in omnibus Synodi actionibus primi nominantur ante Ignatium Patriarcham Constantinopolitanum. 2. Ante eundem actione 10. primi subscribunt, & se ut Synodi praesides subscribere disertis verbis asserunt. Haec est Donati subscriptio: *Ego Donatus gratia Dei Episcopus sanctae Osthensis Ecclesiae, locum obtinens domini mei Adriani summi Pontificis & universalis Papae, omnia quae superius leguntur, huic sanctae & universali Synodo praesidens, usque ad voluntatem ejusdem eximii Praesulis promulgavi, & manu propria subscripsi.* Eodem autem tenore subscribunt etiam alii duo Legati Pontificii. Ignatius verò subscribit tantum ut Synodum suscipiens, & omnibus quae ab ea judicata & scripta sunt, concordans & desinens. Quo etiam modo subscribunt trium aliorum Patriarcharum vicarii.

Dices. Basilii Imperator in actibus Concilii pluribus locis dicitur praesedis. R. Basilium in Concilio praesedis, ut defensorem ipsius Concilii, & locotenens, quia sedit in loco eminentissimo; at non praesedis ut rerum Ecclesiasticarum iudicem: quod patet ex actione 10. ubi cum duobus filiis, Constantino & Leone, octavo tantum loco subscribit post Legatos Pontificios, Ignatium, & vicarios trium aliorum Patriarcharum.

10. Concilio Sardicensi, quod omittebamus Julius non solum interfuit per Archidamum & Philoxenum Ecclesiae Romanae presbyteros, sed etiam per illos & Osium Cordubensem Episcopum praefuit. Nam 1. Osius praefuit Sardicensi Synodo, ut liquet ex S. Athanasio apolog. 2. ubi haec scribit: *Eorum autem qui in Synodo (Sardicensi) subscriperunt, ceterorumque aliorum ista sunt omnia: Osius ab Hispania, Julius Romae per Archidamum & Philoxenum presbyteros suos, Protogenes Sardica, &c.* Primus igitur, etiam ante Legatos à Pontificis Romani latere missos, subscripsit Osius in Synodo; quod certe non fecisset, si praes Synodi non fuisset. 2. Praefuit ut legatus Julii, seu ut locum ejus tenens, cum Archidamo &

Philoxeno: aliter enim sine gravi summi Pontificis injuria, praesentibus legatis ab ejus latere missis, Synodo praesidere, & primus subscribere non potuisset. Quod autem Synodi praesidentiam sibi arrogare voluerit, aut sibi delatam acceperit cum gravi Romani Pontificis injuria Osium Episcopum sanctissimum, & Sedi Apostolicae devotissimum, prorsus incredibile est.

Dicendum igitur est, Osium, sicut Concilio Nicæno praefuerat unà cum Vito & Vincentio presbyteris Ecclesiae Romanae, quia ab illis in partem legationis vocatus fuerat de mandato Sylvestri, ita Sardicensi Concilio postea praefuisse unà cum Archidamo & Philoxeno Ecclesiae Romanae presbyteris, quia ab illis de mandato Julii in partem legationis vocatus fuit. Nec dic eum in Synodo Sardicensi non subscribere ut legatum Julii, cum subscribendo nullam suae legationis mentionem faciat. Nam in Nicæna Synodo primus subscripserat ut legatus Sylvestri, & tamen subscribendo nullam fecerat mentionem suae legationis, quia de ea sufficienter aliunde constabat Synodo; & cum esset Episcopus, per se, & legatione seclusa, suffragandi jus habebat. Propter eandem rationem postea subscribendo in Sardicensi Synodo, legationis suae non meminit; quamvis ibi non subscripserit primus, nisi ut legatus Julii, & quia Julii legatus erat.

Bonitas hujus responsionis probatur exemplo Cyrilli Alexandrini, qui Ephesino Concilio praefuit ut legatus Celestini in actione 2. ut disertè asserit in principio actionis, atque adeo in eadem actione ut legatus Celestini sententiam depositionis à Synodo contra Nestorium latam subscribit, nulla suae legationis mentione facta. Cyrillus, inquit, *Episcopus Alexandria unà cum sancta Synodo decernens subscripsi.*

Porro Conciliis generalibus, quae post saeculum nonnum celebrata sunt, Pontifices Romanos vel per se, vel per legatos suos praefuisse non dissidentur haeretici; quare superfluum esset de illis hic agere. Habemus igitur ex perpetua Ecclesiae consuetudine munus praesidendi generalibus Synodis pertinere ad Romanos Pontifices. Quod etiam probat evidens ratio. Nam Romanus Pontifex est supremus & universalis Ecclesiae pastor, adeoque oves ejus fideles omnes, ex quibus sunt Reges & Imperatores christiani, cum episcopis. Pastoris autem est ovibus, non ovium pastori praesidere. Item Episcopi etiam in Conciliis generalibus congregati, sunt filii Romani Pontificis: tales enim sese profitentur Patres Chalcedonenses in synodica sua ad S. Leonem epistola; adeoque Romanus Pontifex pater est episcoporum etiam in Conciliis generalibus congregatorum. At patris est filiis, non filiorum patri praesidere.

Obijciunt haeretici Ephesinum II. cui praesedit Dioscorus Alexandrinus; Aquilejense, cui praesedit Valerianus Aquilejensis Episcopus; & Carthaginense VI. cui praesedit Aurelius Carthaginensis Episcopus, praesentibus legatis Romani Pontificis. Sed perperam obijciunt: Nam 1. Ephesinum II. ut illegitimum reprobatur fuit, & Dioscorus exauctoratus à Synodo Chalcedonensi. 2. Aquilejense non fuit generale Concilium, sed provinciale, cui interfuerunt triginta duo Episcopi. 3. Carthaginense VI. fuit ad summum nationale, in quo proinde praesidere debuit Carthaginensis Episcopus, ut primas Africanæ Ecclesiae. Legati autem Romani Pontificis adfuerunt, non ut praesiderent Synodo, sed ut canonum Nicænorum, vel potius Sardicensium observationem peterent.

ARTICULUS VI.

Quinam ad Concilium convocandi sint.

Nota. In Conciliis tam generalibus quam particularibus, varii variis de causis adesse possunt. Alii enim adesse possunt ut iudices, & habent suffragium